

Alelie Coronel-Camitanová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál na Filipínách.

Dave uslyšel, jak maminka klepe na dveře jeho pokoje. Bylo na čase vstávat. Vylezl z postele a umyl si obličej. Poté se připojil k mamince, tatínkovi a sourozencům, kteří byli v obývacím pokoji.

„Dobré ráno,“ řekla maminka. Dave se ospale usmál. Rodina poklekla a tatínek se pomodlil, aby zahájil den.

„Dnes ráno bych se chtěla podělit o úžasný verš,“ řekla maminka. Otevřela knihu Mormonovu. „Je to Moroni 7:45. „A pravá láska je trpělivá a je dobrotivá.““

Dave o verši přemýšlel, zatímco se chystal do školy. Než vyšel z domu, pomodlil se. „Pomoz mi prosím, abych byl dnes laskavý,“ modlil se.

Ve třídě se Dave cítil šťastný, zatímco plnil svá školní zadání. Pozorně naslouchal, když jim paní učitelka Frida zadala nová slova, aby se je naučili hláskovat.

Blížila se polední přestávka. Dave si koupil karamelizované batáty a vychlazený džus. Posadil se ke svým kamarádům a začal si s nimi povídat.

Po chvíli zaslechl děti od vedlejšího stolu. Dva chlapci si dobírali nového chlapce jménem Jose. Jose byl na svůj věk malý, ale k druhým se choval mile a ve třídě pilně pracoval. Ti dva měli oběd, ale Jose žádný neměl.

„Proč jsi tak malý? To nemáte doma jídlo?“ zeptal se Antonio.

Dave se k chlapcům otočil právě ve chvíli, kdy Joaquin vzal Josemu batoh a hodil ho Antoniově. Jose se rozběhl k Antoniově, aby si vzal své věci zpět.

„Vrať mi prosím ten batoh,“ řekl Jose.

Ale Antonio a Joaquin neposlouchali. „Tvůj batoh je tak starý a ošklivý!“ řekl Joaquin.

Dave slyšel všechna ta zlá slova, ale měl obavy Josemu pomoci. Co si ostatní děti pomyslí? Budou si ho Joaquin a Antonio také dobírat?

LASKAVOST O POLEDNÍ PŘESTÁVCE

Budou si ho ostatní chlapci také dobírat?

Pak si vzpomněl na verš z písem, který maminka toho rána četla.

Pravá láska je dobrotivá. Ježíš Kristus by si přál, aby byl laskavý. Bylo to správné rozhodnutí. Dave se postavil a obrátil se k oněm dvěma chlapcům. „Přestaňte si Joseho dobírat. Vraťte mu prosím jeho batoh.“

„Co máš za problém?“ zeptal se Joaquin.

„Proč si na Joseho tak zlý? Neudělal nic špatného,“ řekl Dave. Pak se zhluboka nadechl. „Ježíš nás má všechny rád a přeje si, abychom byli laskaví. Přestaňte si prosím Joseho dobírat. Šikana je špatná. Jestli budete pokračovat, dojdou pro paní učitelku Fridu.“

Antonio se podíval dolů na svoje boty. Vrátil Josemu jeho batoh. „Promiň,“ zahuhlal. Spolu s Joaquinem se vrátili na své místo.

„Díky,“ řekl Jose.

Dave poplácal Joseho po rameni. „Teď jsme kamarádi.“

Jose se usmál.

Doma Dave vyprávěl své rodině, co se přihodilo.

„Nebylo to jednoduché, ale udělal jsi správnou věc,“ řekl tatínek.

„Jsem na tebe hrdá za to, že jsi byl laskavý,“ řekla maminka.

Druhý den maminka pomáhala Davovi balit oběd a Dave se jí zeptal: „Můžeme připravit dva sendviče, prosím?“

„Proč? Máš tak velký hlad?“ zeptala se maminka.

Dave se zasmál. „Ne, ale včera jsem si všiml, že Jose nemá nic k jídlu. Chci se s ním rozdělit.“

„To je skvělý nápad!“ Maminka vyndala více plátků chleba a Dave připravil další sendvič.

Dave a Jose seděli během polední přestávky spolu a jedli své sendviče. Zabránit druhým dětem, aby šikanovali Joseho, vyžadovalo odvahy. Ale Dave měl svého nového kamaráda rád a věděl, že Nebeský Otec je šťastný, že se rozhodl být laskavý. ●

